

[Gade]

ønsker man heller ikke at få gennemført. Det må jo være meningen. Man ønsker ikke at genere regeringen. Så tak for illustrationen af, hvad der er det reelle motiv i al Fremskridts-partiets højtråbende snak i dag.

(Kort bemærkning).

Ole Donner (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Gade, at en mistillidserklæring til regeringen efter vores mening ikke ville være korrekt. Så skulle det være en mistillidserklæring til de seks partier, som har været med til at gennemføre dette her, som vi jo sammen med SF advarede kraftigt imod, fordi vi i hvert fald i Fremskridtspartiet var overbevist om, at det var ulovligt. Så hvis man skulle komme med en mistillidserklæring, ville det være både til regeringen, til Socialdemokratiet og til de tre midterpartier, og det ser jeg ikke rigtig nogen parlamentarisk mulighed for, så også af den grund ville vi ikke kunne stemme for en sådan mistillidserklæring.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Stavad, at jeg gjorde i hvert fald ikke noget bevidst forsøg på at lave citatfusk. Det er rigtigt, som hr. Stavad siger, at det, hr. Ole Espersen refererede, var den omtalte dom, men det, jeg refererede til, var regeringens bemærkninger i lovforslaget, hvor man også udtrykker bekymring over en del retssager, og man skriver direkte, at det vil medføre, at der skal ansættes et antal jurister og andre personer.

Dér er det så, vi siger: Jamen det kunne man komme ud over ved, at man i stedet for at tvinge alle erhvervslivets parter ud i retssager fra regeringens side hjalp lidt til og i hvert fald tilbagebetalte i alle de tilfælde, hvor der ikke var tvivl. Så ville vi i hvert fald komme ud over de bekymringer, som jeg deler med Socialdemokratiet.

Arne Melchior (CD):

Først en principiel betragtning foranlediget af, at man fra forskellig side – både fra medlemmer af dette Ting, fra kommentatorer og ude i landet – har hørt sige i de senere måneder og halvår, at der er alt for mange undersøgelsesdomstole, kommissioner etc. Jeg mener ikke, den betragtning er holdbar, og jeg mener, at man bør se sagen fra en 180 grader anden vinkel.

Jeg skal erindre om, at Ludvig Holberg for 270 år siden lod Jeppe paa Bjerget sige denne replik: »Folk siger vel, at Jeppe drikker, men de siger ikke, hvorfor Jeppe drikker.« På samme måde må man have lov at spørge: Folk siger nok, at der er mange undersøgelser, men der er grund til at spørge, hvorfor er der mange undersøgelser? Hvilke af disse undersøgelser – og det gælder vist for alle, at de er sket med regeringens stemmer eller på dens egen foranledning og foranstaltning – hvilke af disse undersøgelser har været helt dumme at sætte i gang? Eller er der noget om, at der er sket et forfald, at man har begivet sig ud på uforsigtigheder, på slaphed og magtfuldkommenhed, således at der er sket en lang række fejl? Her gælder det 55 mia. kr. I andre sammenhænge gælder det 5 eller 500 eller 5.000 menneskeskæbner. Er der en glidning i gal retning af ansvarsplacering og af bevidst overholdelse af de love og regelsæt, som naturligvis binder os herinde i endnu højere grad, end de binder andre?

Man kan også spørge: Hvad fører det så til med de undersøgelser? Ugebrevet Mandag Morgen har for et par uger siden udtalt sig om, at de fører såmænd ikke til så meget. Må jeg minde om én, det var den om Vestbroens licitation. Her kom beretningen om undersøgelsen i juli i fjor. På en række punkter er denne beretning, denne undersøgelsesdomstol, fuldstændig nedgørende for en række dispositioner og personer. Hvad har det ført til? Har trafikministeren foretaget sig noget, har regeringen foretaget sig noget i den anledning over for nogen? Er det, fordi det var i juli måned, beretningen kom, at så gad man ikke beskæftige sig med den? Dertil vil jeg sige: Den går ikke, Granberg. Jeg må ikke bruge direkte tiltale, men der er ingen i regeringen, der hedder Granberg.

Jeg skal i øvrigt minde om, at Granberg – han er lidt yngre end Holberg – var den svenske ballonskipper Victor Granberg, der i 1857 fra Christiansborgs ridebane på ny forsøgte en ballonopstigning, og da det gik galt igen og ballonen hang fast intet andet sted end på taget over Christiansborg, råbte befolkningen: »Den går ikke, Granberg«. Og det vil jeg sige til regeringen i dag, at hvis man ikke vil ende med et gæstespil i baronens seng og få med krabasken, må der altså strammes op, så må administrationen tages mere alvorligt, end den